

Mitjans I | Actualitzat el 25/04/2017 a les 09:46

«Nit i dia», prometedora «rentrée»

«Desitjo amb totes les forces que el desenvolupament de la trama de corrupció política no sigui una simple excusa per a desfilarsituacions truculentes perquè sí, perquè toca, perquè és el que més enganxa l'audiència»

Clara Segura, a la segona temporada de «Nit i Dia» | TV3

Segona temporada de Nit i dia. Primer episodi francament prometedor. Em va semblar percebre bona fusta, bon punt de partida, interessant esperit inicial. Serà una bona notícia si es confirma que els guionistes van prendre nota del que no valia la pena repetir de la primera temporada, en general bastant fluixa, dominada per unes trames impossibles, arrebossades d'inversemblança, amb dues accions paral·leles (l'assassí de iaies i el jutge adúlter) que no hi havia per on agafar-les. Veure a posteriori l'excel·lent film *Que Dios nos perdone* -amb una història criminal molt semblant- feia empal·lidir qualsevol intent de comparació.

El canvi més aparent és la substitució dels crims d'un psicòpata pels crims d'un entramat de corrupció política. Pot ser una bona manera de capbussar-se en allò que en diuen les clavegueres del poder, per a fer un interessant exercici de realisme, de retrat descarnat d'allò que passa a la nostra fecal vida pública. El polític més empastifat és el que interpreta un Ramon Fontserè molt enèrgic i ficat en el paper, potser massa emfàtic en segons quins moments. La seva dona és una pintora a qui ell deriva aquells amb qui té tractes de favor en marxa perquè, a canvi, adquireixin els seus quadres a preu d'or. Una picada d'ullet inspirada en Macià Alavedra?

Els actors de la segona temporada de «Nit i Dia». Foto: TV3

El relat va al gra, no fa preàmbuls ni presenta els nous personatges amb gaire subratllats. A Josep Maria Pou, el pal de paller, ja l'anirem coneixent. De moment sabem que és un geni dels escacs -un recurs sempre suggerent encara a les trames de misteri, encara que una mica trillat- i que regenta una llibreria de vell, per tant té passió per les antiguitats bibliòfiles. Un perfil ben ajustat, que juga amb el misteri i els jocs intel·lectuals. No cola tant, en canvi, que mengi sushi al cotxe. Un detall posat amb calçador.

Té una alumna molt jove que de ben segur tindrà un pes específic rellevant. La càmera el segueix amb sigil i l'atmosfera que l'envolta transpira motius suggestius. És un assassí a sou que recita un fragment de *Crim i càstig* després de liquidar la seva víctima, un jutge que buscava les pessigolles al polític corrupte i a qui abans havien volgut fer xantatge amb un vídeo eròtic compromès. Per cert, no acaba de resultar versemblant que el vídeo en qüestió aparegui penjat a la pàgina web d'un diari. Hi ha diaris perillosos, poc seriosos, poc fiables, tendenciosos i alguns fins i tot fastigosos. Però no crec que cap d'ells s'atrevisi a penjar tant a la valenta un vídeo d'aquestes característiques, així, a la brava. Això tampoc cola, em temo.

Josep Maria Pou, pal de paller de la segona temporada de «Nit i Dia». Foto: TV3

Dóna gust veure el gran Josep Maria Pou amb un paper tan sucós, que li permet lluir la grandesa del seu ofici, aquesta presència imponent en pantalla, tan convincent i profunda. Posseeix el do d'omplir els plans tan sols apareixent, dient les seves rèpliques, amb una mirada i un gest del seu cap. De ben segur que anem coneixent el seu passat i que sobre d'ell reposarà el calat dels episodis que vindran. De veritat, no cal que li feu menjar sushi.

Desitjo amb totes les forces que aquest molt prometedor primer acte tingui recorregut fondo al llarg de la temporada. Que el desenvolupament de la trama de corrupció política no sigui una simple excusa per a desfilars situacions truculentes perquè sí, perquè toca, perquè és el que més enganxa l'audiència. Vaig fer un «ai» en veure l'avançament del segon capítol, hi apareixia una calavera i el personatge del Pablo Derqui, el marit embogit de la forense protagonista (Clara Segura) que plegats ens van regalar un final de primera temporada senzillament impossible de creure. Potser només ha sigut un ensurt. Felicitats per aquest inici de trajecte. Promet molt.